

Vážení čtenáři časopisu Acta,

časopis vstoupil do nového roku již s vědomím, že konečně za tento rok bude poprvé stanovena číselná hodnota impakt faktoru. Jsem rád, že většina autorů pochopila nutnost citování prací z časopisu Acta.

V životě je asi běžné, že přichází různé šumy. Dovolte mi, abych se vám jako odstupující dlouholetý vedoucí redaktor časopisu Acta pokusil objasnit některá nedorozumění týkající se našeho časopisu. Tato nedorozumění se objevila v dopisu, který počátkem roku rozeslal členům ČSOT prezident společnosti prof. Dungl.

Prvním nedorozuměním je věta „Znamená to, že časopis by měl být k nalezení (zatím tomu tak není) v databázi multidisciplinárních zdrojů Web of Science (WoS)“. Cestu, jak nalézt časopis Acta v těchto databázích, přesně popsal (včetně vyobrazení příslušné www stránky) doc. Krbec v Úvodníku druhého letošního čísla a já ji tady zopakuji: „Stačí do cizojazyčného vyhledávače, např. Google, zadat heslo Journal Search – Science – Thomson Reuters, otevřít tuto stránku a zadat klíčové slovo, např. „cechoslovaca“. Druhou cestou je vyhledat práce (či citace) jednotlivých autorů ve WoS podle příjmení. Objeví se seznam prací (či citací), kde jsou i všechny práce konkrétního autora publikované v časopisu Acta od prvního čísla z roku 2007. Význam pro autory mají především ty citace, které jsou označovány jako citace uvedené v Science Citation Index (SCI) potřebné pro naplnění podmínek habilitačních či jmenovacích řízení na většině našich univerzit. Je pravdou, že přímo v seznamu časopisů uvedených v Journal Citation Reports (JRC) časopis Acta nelze nalézt, avšak důvodem je to, že v tomto seznamu figurují pouze časopisy s číselně stanovenou hodnotou IF (impact factor), která podle logiky jeho stanovení může být časopisu Acta vyčíslená nejdříve v první polovině roku 2010 s platností pro rok 2009. Toto přímo souvisí s **druhým nedorozuměním** z dopisu prof. Dungla, že „v materiálech vládního orgánu pro výzkum a vývoj, schválených 16.1.2009, není ještě počítán mezi časopisy s IF, ale pouze mezi časopisy recenzované“. Rada pro výzkum MŠMT zařadila do seznamu všechny časopisy, které jsou recenzované a indexované v databázi SCOPUS, aby zlepšila možnost publikovat výsledky grantů a výzkumných záměrů ve více časopisech. Časopis Acta je v databázi SCOPUS od roku 1996. Vzhledem k tomu, že nemá zatím číselně vyjádřenou hodnotu IF, je v seznamu Rady pro výzkum MŠMT zařazen ve skupině Jneimp. Tato skutečnost však neznamená, že časopis Acta je neimpaktovaný. I tuto problematiku podrobně vysvětlil v Úvodníku druhého letošního čísla doc. Krbec.

Za **třetí nedorozumění** z dopisu prof. Dungla považuji informaci, že novým vedoucím redaktorem časopisu Acta se stal „na přechodnou dobu na návrh některých členů výboru dosavadní vědecký sekretář časopisu doc. Martin Krbec“. Chci k tomu uvést následující: Po mém oznámení, že chci odstoupit z funkce vedoucího redaktora časopisu Acta, byl doc. Krbec navržen jedním z členů výboru za nového vedoucího redaktora. Důvodem byly především jeho 18leté zkušenosti ve funkci vědeckého sekretáře časopisu, kterými se podílel na dosažení současné vysoké úrovně časopisu Acta. Dalším důvodem bylo to, že doc. Krbec je významným a mezinárodně uznávaným odborníkem jak v ortopedii, tak v traumatologii. Neméně závažným důvodem byla i podpora doc. Krbce jako případného budoucího vedoucího redaktora od slovenských členů redakční rady (časopis Acta je oficiálním orgánem ČSOT a SOTS), které se mu dostalo na zasedání 20. 1. 2009 v Brně. Při hlasování byl novým vedoucím redaktorem časopisu Acta schválen doc. Krbec všemi přítomnými členy výboru – pro hlasovalo 9 z 10 (doc. Krbec se zdržel hlasování), což je nadpoloviční většina všech členů výboru. Proto se domnívám, že jmenování doc. Krbce novým vedoucím redaktorem nelze považovat za rozhodnutí na „přechodnou dobu“. Naopak, jsem si jistý, že pro zachování kontinuity časopisu i pro jeho správný rozvoj by měla být funkce vedoucího redaktora svěřena vždy na období v trvání několika let, což je možné dokladovat i údaji z historie našeho časopisu (Chlumský 1926–1933, Zahradníček 1934–1949, Hněvkovský 1950–1953, Jaroš 1954–1969, Pavlanský 1970–1987, Čech 1988–2008).

Nyní mi dovoluť několik připomínek k fungování redakční rady časopisu Acta. Je to rozhodující orgán pro směřování časopisu. Po celou historii v ní byly významné osobnosti československé ortopedie. V současné době má „domácí“ a „zahraniční“ část. V „domácí“ je 30 členů, jsou v ní přednostové ortopedických klinik v Čechách a na Slovensku, další ortopedi, traumatologové, spondylochirurgové, neurochirurgové a dětské chirurgové – všichni jsou habilitováni a většina z nich aktivně s časopisem spolupracuje (jako autoři článku či recenzenti). V „zahraniční“ části redakční rady jsou mimořádné osobnosti evropské a světové ortopedie, za všechny chci jmenovat prof. Haase ze SRN, prof. Jupitera z USA, prof. Perrena ze Švýcarska, prof. Sarmienta z USA, prof. Schütze z Austrálie, prof. Südkampa ze SRN, prof. Waddella z Kanady, jejichž přispěním bylo 12 % článků publikovaných v posledních letech od zahraničních autorů zvučných jmen. Díky tomu časopis umožňuje vědecký růst jednotlivých autorů i růst naší ortopedické obce jako celku. Je jediným zdrojem historických informací jak se náš obor vyvíjel a kdo se na jeho rozvoji podílel. Redakční rada se schází jako nejvyšší vědecká instituce časopisu samotného i našeho oboru minimálně jednou ročně a řeší základní organizační, filozofické a odborné otázky týkající se časopisu. Další organizace fungování časopisu je pak na vedoucím redaktorovi, jeho nejbližších spolupracovnících a recenzentech. I proto považuji za vhodné pro zachování kontinuity časopisu, že se novým vedoucím redaktorem stal bývalý vědecký sekretář, který se mnou léta spolupracoval a který je v kontaktu s většinou členů redakční rady i většinou recenzentů. Chci zdůraznit, že doc. Krbec byl do této funkce dlouhodobě připravován a stal se vedoucím redaktorem na základě širokého konsenzu členů redakční rady časopisu Acta i členů výborů ČSOT a SOTS. Dovolte mi ještě, abych mu závěrem popřál mnoho úspěchů ve vykonávání tak náročné funkce a dobrý výběr nejbližších spolupracovníků, aby náš časopis byl i v dalších letech součástí „rodinného stříbra“ české a slovenské ortopedie.

Váš Oldřich Čech